

Η πρώτη αντίδρασις της Ορθοδόξου Εκκλησίας εναντίον του Τεκτονισμού

/ [Γενικά](#)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Παΐσιος ο Β΄ - Μία ξεχασμένη

περίπτωσης

Του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Αναφερόμενοι συνήθως στη στάση της Ορθοδόξου Εκκλησίας απέναντι στο συγκρητιστικό και αποκρυφιστικό σύστημα του Τεκτονισμού, γίνεται, συνήθως, αναφορά στις θέσεις τόσο σε Διορθόδοξο επίπεδο (1930) όσο και στις ομόφωνες αποφάσεις καταδίκης του Τεκτονισμού από την Ι. Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος των ετών 1933, 1972, 1996.

Όμως η αρνητική στάση της Ορθοδόξου Εκκλησίας έναντι του Τεκτονισμού έχει εκφρασθεί πολύ πιο νωρίς, ήδη από τα σκοτεινά χρόνια της Τουρκοκρατίας, από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Παΐσιο Β΄, τον από Νικομηδείας, κατά το διάστημα της τρίτης Πατριαρχίας του (1744-1748).

Με το άρθρο μας αυτό θέλουμε να υπενθυμίσουμε στους Ορθοδόξους αδελφούς αυτό το πολύ σημαντικό, αλλά δυστυχώς ξεχασμένο γεγονός.

Ο επιφανής ιστοριοδίφης της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας Μανουήλ Γεδεών μάς πληροφορεί, ότι ο Οικουμενικός Πατριάρχης Παΐσιος ο Β΄ το 1744/1745, όταν πληροφορήθηκε την ίδρυση Τεκτονικής Στοάς στην περιοχή Γαλατά της Κωνσταντινουπόλεως: «εξέδωκεν επί τούτω συνοδικόν γράμμα όπερ απεδοκίμαζε την εταιρείαν ταύτην»¹.

Αναφερόμενος στο ίδιο γεγονός, ένας εκ των επιφανών Ιεραρχών του Οικουμενικού Θρόνου κατά τον 20ο αιώνα, ο Ηλιουπόλεως και Θείρων Γεννάδιος

Αραμπατζόγλου (1883-1956) διευκρινίζει, ότι την παρουσία Τεκτόνων στην Κωνσταντινούπολη ο Οικουμενικός Πατριάρχης την πληροφορήθηκε από τον Σμύρνης Νεόφυτο, όταν κάποιοι Τέκτονες μετακινήθηκαν από την Σμύρνη στην Πόλη².

Η καταδίκη του Τεκτονισμού από τον Πατριάρχη Παΐσιο δεν βασίστηκε σε φήμες. Υπήρξε πράξη, που τεκμηριώθηκε κατά τρόπο υπεύθυνο, βασιζόμενος επί πλέον πάνω σ' ένα από τα πρώτα Τεκτονικά κείμενα, που τυπώθηκαν εκείνα τα χρόνια. Το γεγονός αυτό το επιβεβαιώνει και ο Τεκτονικός χώρος αναφέροντας ότι η αποκήρυξη του Τεκτονισμού από τον Παΐσιο τον Β' βασίστηκε και στο ότι στα χέρια του: «είχε περιέλθει αντίτυπον ενός Ελληνικού Τυπικού υπό τον τίτλον «Τέκτων μαθητευόμενος»»³.

Η στάση αυτή του Οικουμενικού Πατριάρχου στο ζήτημα αυτό υπήρξε στάση υπεύθυνη και αντάξια ενός Ορθοδόξου Πρωθιεράρχου και προστίθενται στην σειρά εκείνη των Οικουμενικών Πατριαρχών, που σε χρόνια δυσχείμερα για το γένος δεν έπαψαν να αγρυπνούν για την προάσπιση της Ορθοδόξου πίστεως από ποικίλους κινδύνους πανταχόθεν προερχομένους.

Σημειώσεις:

1. Βλ. Μανουήλ Γεδεών, Πατριαρχικοί Πίνακες, Εν Κων/πόλει 1885-1890, σ. 641.
2. Βλ. Ηλιουπόλεως Γενναδίου, Εξέχουσαι Εκκλησιαστικά προσωπικότητες του Οικουμενικού Πατριαρχείου μετά την άλωσιν. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Παΐσιος ο Β', στο Περ. Ορθοδοξία, 25, 7 (1950) σ. 258.
3. Βλ. Ν. Λάσκαρι, Εγκυκλοπαίδεια της Ελευθέρας Τεκτονικής, εκδ. Στοάς Όμηρος, εν Αθήναις 1951, σ. 374.

Ορθόδοξος Τύπος, Αριθμός Φύλλου 1980, 21 Ιουνίου 2013

Πηγή: impantokratoros.gr